

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกกำลังศึกษาราชชาโยคะนี้เพื่อประกาศสิทธิในอาณาจักร นี่คือการศึกษาคำใหม่ของลูก
- คำถาม:** ทำไมลูกบางคนถึงสอบตกในในขณะที่พวกเขา กำลังศึกษาเล่าเรียน?
- คำตอบ:** การชกมวยเกิดขึ้นกับมายาในขณะที่พวกเขา กำลังศึกษาเล่าเรียน สติปัญญาได้รับบาดเจ็บอย่างรุนแรงจากการชกมวยกับมายา ดังนั้นเนื่องจากการบาดเจ็บ ดวงวิญญาณจึงไม่อยู่อย่างจริงแท้กับพ่อ ลูกที่แท้จริงจะอยู่อย่างปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ

โอมซานติ ลูกๆ ทั้งหมดมีศรัทธาว่าพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูกดวงวิญญาณ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นทุกๆ 5,000 ปี และสอนลูกๆ ที่ไม่มีขีดจำกัด หากลูกคนใหม่ได้ยินสิ่งนี้ พวกเขาไม่สามารถเข้าใจได้ พวกเขาไม่สามารถเข้าใจว่าใครคือพ่อทางจิต และใครคือลูกทางจิต ลูกๆ รู้ว่าลูกทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย และผู้เดียวนั้นคือพ่อ ครูและครูสูงสุดของลูก ลูกๆ ต้องจดจำสิ่งนี้โดยอัตโนมัติอย่างแน่นอน ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกเข้าใจว่ามีพ่อทางจิตเดียวเท่านั้นของดวงวิญญาณทั้งหมด ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นของศาสนาใดก็ตาม ดวงวิญญาณทั้งหมดก็จดจำท่านแน่นอนว่ามนุษย์ทั้งหมดจดจำท่าน พ่อได้อธิบายแล้วว่า มีดวงวิญญาณในแต่ละคน เวลานี้พ่อพูดว่า ละทิ้งศาสนาทั้งหมดของร่างกายและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกดวงวิญญาณกำลังเล่นบทบาทของลูกๆ ที่นี้ ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วเช่นกันว่า ลูกเล่นบทบาทอะไร ลูกเข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกคือราชาโยคี ทุกคนผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนคือโยคีแน่นอนว่าพวกเขาต้องมีโยคะกับครูที่สอนเขา พวกเขาตระหนักถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของพวกเขาด้วยเช่นกัน พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะกลายเป็นอะไรด้วยการศึกษาของเขา มีการศึกษาเดียวกันที่นั่นที่นี้ และสิ่งนี้เรียกว่าการศึกษาเพื่อกลายเป็นราชาเหนือราชา นี่คือการศึกษาราชชาโยคะ ลูกมีโยคะกับพ่อเพื่อประกาศสิทธิในอาณาจักร ไม่มีมนุษย์คนไหนสามารถสอนราชชาโยคะนี้ได้ มนุษย์ไม่ได้สอนลูก ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูกดวงวิญญาณ แล้วลูกก็สอนผู้อื่น ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน พ่อกำลังสอนพวกเราดวงวิญญาณ เนื่องจากการไม่จดจำสิ่งนี้จึงไม่มีการสะสมพลัง เหตุนี้เองสิ่งเหล่านี้จึงไม่อยู่ในสติปัญญาของผู้คนมากมาย ดังนั้นพ่อจึงพูดเสมอว่า จงอยู่อย่างเชื่อมโยงโยคะอย่างสม่ำเสมอและอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงแล้วจึงอธิบาย นั่นกำลังสอนพี่น้อง ลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณและท่านคือพ่อ ครู และครูของทุกคน ลูกต้องมองเห็นแต่ละคนเป็นดวงวิญญาณ มีการจดจำกันว่า การหลุดพ้นในชีวิตได้รับมาภายในหนึ่งวินาที แต่ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ เป็นเพราะลูกไม่ได้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณคำพูดของลูกจึงไม่มีพลัง ดังนั้นลูกจึงไม่สามารถอธิบายในวิธีที่พ่ออธิบายได้ บางคนก็อธิบายอย่างมาก เป็นที่เข้าใจได้ว่าใครคือหนามและใครคือดอกไม้ เด็กๆ ศึกษาในโรงเรียนจนถึงชั้น ป.5 หรือ ป.6 จากนั้นพวกเขาก็ได้รับการเลื่อนชั้น เมื่อเด็กๆ ที่ได้รับการเลื่อนชั้น, ครูทั้งหมดของชั้นอื่นๆ ก็จะเข้าใจได้อย่างเร็วมากกว่าเด็กคนไหนทำความเข้าใจได้มากและใครที่ศึกษาเล่าเรียนได้ดีและได้รับอันดับที่สูง ครูเข้าใจสิ่งนี้อย่างแน่นอน นั่นคือการศึกษาดวงโลกในขณะที่มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี้ นี่คือการศึกษานะโอโลก ที่นี้ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าใครบางคนได้เคยศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมากก่อนหน้านี้ และเหตุนี้เองเขาจึงกำลังศึกษาเป็นอย่างดีในเวลานี้ ไม่เลย ที่นั่นเมื่อมีการเลื่อนชั้นนักเรียนหลังจากการสอบ ครูก็เข้าใจว่าเขาได้ทำความเข้าใจอย่างดีมาก ด้วยเหตุนี้จึงได้รับอันดับต้นๆ ที่นี้,นี่คือการศึกษาคำใหม่ ไม่มีใครเคยศึกษาสิ่งนี้มาก่อน เพราะนี่คือการศึกษาคำใหม่ ผู้เดียวที่สอนก็ใหม่ ทุกสิ่งใหม่ ท่านสอนคนใหม่และในบรรดาคนเหล่านั้นก็เป็นผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีที่รู้ได้ว่าเป็นผู้เพียรพยายามที่ดี นี่คือการรู้ใหม่สำหรับโลกใหม่ ไม่มีใครอื่นที่สอนสิ่งนี้ ยิ่งลูกให้ความใส่ใจต่อการศึกษามากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิในอันดับที่สูงมากเท่านั้น ลูกบางคนก็อ่อนหวานและเชื่อฟังมาก ทันทีที่ลูกเห็นพวกเขา ลูกรู้สึกได้ว่าพวกเขาคือผู้ที่สอนได้ดี ลูกสามารถเข้าใจได้จากพฤติกรรมและกิริยามารยาทในการพูดของพวกเขาว่าพวกเขาไม่มีข้อบกพร่องเลย บาบามามทุกคนว่า คนนี้สอนเป็นอย่างไร? มีข้อบกพร่องใดๆในผู้นี้หรือไม่? หลายคนก็บอกว่าไม่ควรให้ใครให้ชาวของเขาแก่บาบาโดยไม่ถามพวกเขา ก่อน บางคนก็สอนได้ดีมาก ในขณะที่ผู้อื่นไม่ได้มีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาด พวกเขาถูกจุ่มโดยมายาอย่างมาก พ่อรู้ว่าคนไหนถูกมายาหลอกลวงอย่างมาก แม้ว่าพวกเขาจะสอนมาแล้วเป็นเวลา 10 ปี มายาก็มีพลังมากที่พวกเขา กลับมามีสำนึกที่เป็นร่างและติดกับ พ่ออธิบายว่าทุกคนที่เข้มแข็งลูกทำร้ายจากมายา มายามีพลังด้วยเช่นกันและต่อสู้รบรากับผู้ที่มิพลัง ลูกเข้าใจว่าผู้ที่บาบาเข้ามาเป็นอันดับหนึ่ง และมีผู้คนมากมาย ที่ตามมาหลังจากท่านตามลำดับกันไป บาบาให้ตัวอย่างหนึ่งหรือสองคน แต่มีหลายคนก็ตามลำดับกันไป ลูกก็ตะโกนอยู่ในเดลีมีความฉลาดมาก เธอเป็นลูกที่อ่อนหวาน

มาก บาบาวุดอยู่เสมอว่า กิตะนี้เป็นกิตะที่แท้จริง ผู้คนอ่านกิตะนั้นแต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าพระเจ้าได้สอนราชาโยคะและทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชาได้อย่างไร เมื่อมันเป็นยุคทอง แท้จริงแล้วมีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้น สิ่งนี้เป็นเรื่องของเมื่อนานนี้ พ่อพูดว่า เมื่อนานนี้พ่อทำให้ลูกมั่งคั่งมาก ลูกมีโชคหลายล้านเท่า เวลานั้นดูซิว่าลูกได้กลายเป็นอะไร! ลูกสามารถรู้สึกถึงสิ่งนี้ได้ ลูกไม่ได้รับความรู้สึกใดๆจากผู้ที่เคยถ่ายทอดกิตะอื่นๆ พวกเขาไม่เข้าใจแม้แต่ห้อย ศรีมัททกวัตต์ได้รับการจดจำว่าเป็นสิ่งที่สูงส่งที่สุด พวกเขาหนึ่งและศึกษากิตะและถ่ายทอดสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น พ่อไม่ได้หยาบยกหนังสือใดๆขึ้นมา มีความแตกต่าง พวกเขาไม่ได้มีการจารึกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเลย พวกเขาตกต่ำลงมาเรื่อยๆ ดูซิว่าทุกคนกลายเป็นอะไรจากการมีแนวความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่ง! ลูกเข้าใจว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้นวงจรแล้ววงจรเล่า พ่อพูดว่า พ่อสอนลูกและพาลูกข้ามมหาสมุทรแห่งยาพิษ มีความแตกต่างมากมาย การศึกษาคัมภีร์คือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า ไม่มีใครพบพ่อด้วยการศึกษาคัมภีร์เหล่านั้น พวกเขาคิดว่าลูกจะไปถึงสถานที่เดียวกันไม่ว่าลูกจะไปในหนทางใดก็ตาม บางครั้งพวกเขาพูดว่าพระเจ้าจะมาในรูปใดรูปหนึ่งและสอนพวกเรา ในกรณีนั้นในเมื่อพ่อต้องมาเพื่อสอน แล้วพวกเขากำลังสอนอะไร? พ่อพูดว่า มีคำพูดที่ถูกต้องในกิตะเหมือนกับเกลือหนึ่งหยิบมือในถุงแป้ง ลูกสามารถหยิบยกประเด็นเหล่านั้นกับพวกเขา ไม่มีคัมภีร์ ฯลฯ ในยุคทอง คัมภีร์เหล่านั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าคัมภีร์เหล่านั้นคงอยู่มาชั่ววันรันดร์ ที่คัมภีร์เหล่านั้นได้เกิดขึ้นมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ไม่เลย พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของคำว่า “คงอยู่ตลอดไปชั่ววันรันดร์” พ่ออธิบายว่า ละครที่คงอยู่ตลอดไปนั้นคงอยู่ตลอดไปอย่างแท้จริง พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ท่านพูดว่า พ่อสอนลูกในเวลานี้แล้วพ่อก็หายไป ลูกพูดว่าอาณาจักรของลูกนั้นคงอยู่ตลอดไป มันเป็นอาณาจักรเดียวกัน แต่เป็นเพียงแค่ชื่อเท่านั้นที่เปลี่ยน เพราะมันไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ แทนที่จะเรียกว่าเทพ ลูกกลับลูกเรียกว่าอินดู แต่ลูกก็ยังคงเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เช่นเดียวกับที่ผู้อื่นผ่านสภาพของสโตประธาน สโต ราโจ และตโม ในทำนองเดียวกันลูกก็ลงมาเช่นกัน เมื่อลูกกลับมาราโจ เนื่องจากความไม่บริสุทธิ์ แทนที่จะเรียกว่าเทพ ลูกก็ถูกเรียกว่าอินดู แต่ในความเป็นจริงชื่อ “อินดู” เป็นของดินแดนแผ่นดินอินดูสถาน ดั้งเดิมแล้วลูกเป็นเทพ เทพมีความบริสุทธิ์เสมอ เวลานั้นมนุษย์ไม่บริสุทธิ์ และดังนั้นพวกเขาจึงได้รับชื่อว่า “อินดู” ถามพวกเขาว่า: ศาสนาอินดูถูกสร้างขึ้นเมื่อใดและใครเป็นผู้สร้างขึ้นมา? พวกเขาจะไม่สามารถให้คำตอบแก่ลูกได้ ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นเคยมีอยู่จริง ซึ่งได้รับชื่อที่ไพเราะมากมาย เช่น สวรรค์ ดินแดนสุขาวดี ฯลฯ สิ่งที่ผ่านมาแล้วจะซำร่อย ในเวลานี้ลูกรู้ทุกสิ่งตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบ ในขณะที่ลูกรู้มากขึ้นเรื่อยๆ ลูกก็จะอยู่อย่างมีชีวิตชีวา บางคนถึงกับตาย การรบบรากับมาของลูกเริ่มต้นเมื่อลูกเป็นของพ่อ บางคนก็กลายเป็นคนทรยศด้วยเช่นกัน ลูกเป็นของราวันแล้วลูกก็เป็นของราม จากนั้นราวันก็ทำให้ลูกๆของราม(พระเจ้า) พ่ายแพ้ และดึงพวกเขาเข้าไปหาตนเอง ลูกบางคนล้มป่วย แล้วลูกก็ไม่ได้เป็นทั้งของที่นี่และไม่ได้อยู่ที่นั่น ลูกไม่มีทั้งความสุขหรือประสบกับความทุกข์ ลูกคงอยู่ในช่วงระหว่างกลาง ในบรรดาลูกๆเช่นกัน มีหลายคนที่อยู่ตรงกลาง พวกเขาไม่ใช่ว่าของพ่ออย่างสมบูรณ์ และพวกเขาก็ไม่ได้เป็นของราวันอย่างสมบูรณ์ เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อกลายเป็นมนุษย์ที่สูงที่สุด เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างดี เมื่อبابาถามบางสิ่งแก่ลูก ลูกหลายคนยกมือ แต่ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าลูกไม่มีสติปัญญา เช่นนั้น บาบาวุดว่า แนนอนจงพูดสิ่งที่เป็นสิริมงคล ลูกทั้งหมดพูดว่า ลูกจะเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ เรื่องราว นั้นเป็นเรื่องราวของการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ในหนทางของความไม่รู้ ลูกเคยฟังเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง แต่ไม่มีใครถามคำถามนี้ได้ ที่นี้พ่อถามลูก: ลูกคิดอย่างไร? ลูกมีความกล้าหาญเพียงพอไหม? ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน เมื่อใครบางคนมา เขาก็ถูกถามว่า: เคยทำบาปในชาติเกิดนี้หรือไม่? ทุกคนเคยเป็นคนบาปมาชาติแล้วชาติเล่า หากลูกพูดถึงบาปของชาติเกิดนี้ ลูกก็จะอยู่อย่างเบาสบาย ไม่เช่นนั้นแล้วสำนักของลูกจะกีดกร่อนอยู่ภายใน ด้วยการบอกความจริง ลูกก็อยู่อย่างเบาสบาย ลูกๆ บางคนก็ไม่ได้บอกความจริง ดังนั้นมายาจึงชักพวกเขาอย่างแรงมาก การชกมวยของลูกนั้นหนักหน่วงมาก ในการชกมวยเช่นนั้นร่างกายของลูกได้รับบาดเจ็บ ในขณะที่ที่นี้สติปัญญาของลูกถูกทำร้ายอย่างรุนแรง บาบาก็รู้เรื่องนี้เช่นกัน บราห์มานี้ก็กล่าวว่า ฉันได้มาถึงชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของฉัน ฉันเคยเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ที่สุดและเวลานี้ได้กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่สุด ฉันจะกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ฉันไม่ได้พูดว่า ฉันเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ พ่อผู้เดียวนั้นก็ยืนยันในสิ่งนี้ด้วยเช่นกันและพูดว่า ผู้นี้เป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่สุด พ่อพูดว่า พ่อมาในต่างแดนและเข้ามาในร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อเข้ามาในผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา เวลานั้นเขากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ลูกต้องคงอยู่อย่างระมัดระวังมาก พ่อรู้สิ่งนี้ ลูกคนหนึ่งของبابาอยู่ใกล้ชิดมาก เขาไม่สามารถแยกห่างจากพ่อได้ พ่อไม่สามารถแม้แต่จะมีความคิดว่าพ่อควรจะไปจากเขาไป เขากำลังนั่งถัดจากพ่ออย่างแนบแน่น บาบาคือของนั้นท่านกำลังนั่งอยู่ในบ้านของนั้น บาบารู้สิ่งนี้และท่านก็หัวเราะและพูดเล่นกับبابา ผู้นี้พูดว่า วันนี้بابาท่านอาบน้ำให้ฉันได้ ป้อนอาหารฉันได้ ฉันเป็นลูกเล็กๆ ของท่าน ฉันจดจำبابาในวิธีต่างๆ มากมาย แล้วก็อธิบายแก่ลูกๆ : จดจำبابาด้วยวิธีนี้ บาบาคือท่านอ่อนหวาน

มาก ท่านทำให้เรากลายเป็นนายของโลก ประเด็นเหล่านี้ไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของคนอื่นได้ พ่อเฝ้าแต่ทำให้ทุกคนสดชื่นแจ่มใส ทุกคนก็เฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามต่อไป แต่พฤติกรรมของลูกควรจะเป็นไปตามนั้นด้วย หากลูกทำความผิดลูกก็ควรเขียนและบอกบาปในที่นี้: บาบา ลูกทำความผิดนี้ บางคนเขียนและพูดว่า บาบา ลูกทำความผิดไปแล้ว ยกโทษให้ลูกด้วย! หากหลังจากที่ได้กลายเป็นลูกของพ่อ ลูกทำความผิด ความผิดนั้นก็จะทวีคูณเป็นร้อยเท่า หากลูกพ่ายแพ้มายา ลูกก็จะกลายเป็นอย่างเช่นที่ลูกเคยเป็นมาก่อน ลูกๆ หลายคนพ่ายแพ้ นี่คือการแข่งขันชกมวยที่ทรงพลังมาก เป็นการต่อสู้ระหว่างรามและราวัน พวกเขาได้แสดงว่าพระเจ้าได้ยกกองทัพลงไปแล้ว นั่นคือละครที่ถูกสร้างขึ้นสำหรับเด็ก เด็กเล็กๆ ไม่มีความเข้าใจมากนัก พ่อพูดว่า สติปัญญาของผู้คนเหล่านั้นเช่นกันก็มีค่าไม่กี่สตางค์เท่านั้น พวกเขาพูดว่า แต่ละคนคือรูปแบบหนึ่งของพระเจ้า นั่นหมายความว่าแต่ละคนเป็นพระเจ้า และสร้าง หล่อเลี้ยง และทำลายอย่างนั้นหรือ? พระเจ้าไม่ได้ทำลายสิ่งใดเลย การพูดเช่นนั้นเป็นความไม่รู้เช่นนั้น เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวที่ว่า ผู้คนเฝ้าแต่สักการบูชาตุ๊กตา เป็นที่น่าประหลาดใจว่าสติปัญญาของมนุษย์ได้กลายเป็นเช่นนั้น พวกเขาใช้เงินอย่างมาก! พ่อพรีปนกับลูกและพูดว่า พ่อทำให้ลูกยิ่งใหญ่ แต่ลูกได้ทำอะไร? ลูกก็เข้าใจเช่นกันว่าลูกเคยเป็นเทพ และจากการร่นไปรอบวงจรเวลานี้ ก็กลายเป็นบราห์มิน จากนั้นก็จะกลายเป็นเทพอีกครั้ง สิ่งนี้ต้องอยู่ในสติปัญญาของลูก เมื่อลูกนั่งที่นี้ ความรู้นี้จะควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก บาบาเต็มไปด้วยความรู้ แม้ว่าท่านจะอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบท่านก็ถูกเรียกว่าเต็มไปด้วยความรู้ ความรู้ทั้งหมดคงอยู่ในลูกดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ผู้คนพูดว่าดวงตาของพวกเขาถูกเปิดขึ้นด้วยความรู้นี้ พ่อได้ให้ดวงตาของความรู้แก่ลูก เวลานี้ดวงวิญญาณรู้จักตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก วงจรก็ยังหมุนไปอย่างต่อเนื่อง บราห์มินคือผู้ที่ได้รับบงกัการแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ไม่มีใครสอนเหล่าเทพ พวกเขาไม่ต้องการคำสอนใดๆ ลูกผู้ที่กลายเป็นเทพต้องศึกษาเล่าเรียน เวลานี้พ่อนั่งที่นี้และอธิบายสิ่งใหม่ๆ เหล่านี้ ลูกกลับมาสูงส่งด้วยการศึกษาความรู้ใหม่นี้ ผู้ที่เป็นอันดับแรกกลายเป็นอันดับสุดท้าย และผู้ที่เป็นอันดับสุดท้ายจะกลายเป็นอันดับแรก นี่คือการศึกษาล่าเรียน เวลานี้ลูกเข้าใจว่าบาปมาทุกวงจรและเปลี่ยนลูกจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ จากนั้นความรู้นี้ก็จบสิ้นลง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเชื่อฟังและเคลื่อนไหวไปพร้อมกับความหวาน อย่าปล่อยให้ความหยิ่งยโสใดๆ ของร่างกาย หลังจากกลายเป็นลูกของพ่อ อย่าได้ทำความผิดใดๆ ลูกต้องระมัดระวังมากเมื่อชกมวยกับมายา
2. เพื่อที่จะทำให้คำพูดของลูกเต็มไปด้วยพลัง จงฝึกฝนการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ให้คงอยู่ในสำนึกของลูกว่าลูกกำลังถ่ายทอดสิ่งที่บาปได้สอนลูก และแล้วก็จะมีส่วนในคำพูดของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกละทิ้งความไม่ระมัดระวังและความเกียจคร้าน ร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์ และกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์
เมื่อตารางเวลาประจำวันของลูกมีการขึ้นๆ ลงๆ เมื่อมีความเกียจคร้านหรือความไม่ระมัดระวัง นั่นก็เป็นร่องรอยของกิเลสและมันก็มีผลกระทบกับลูกที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชา หากลูกไม่สัมผัสว่าตนเองกำลังตื่นตัวอย่างเต็มที่ในเวลาอมฤต หากลูกนั่งอยู่ในภาวะที่ถูกบีบบังคับหรือจำใจต้องนั่ง หรือนั่งด้วยความเกียจคร้านแล้วผู้กราบไหว้บูชาของลูกก็จะกราบไหว้บูชาลูกด้วยความรู้สึกจำใจหรือถูกบีบบังคับหรือด้วยความเกียจคร้านด้วยเช่นกัน ดังนั้นละทิ้งความเกียจคร้านและความไม่ระมัดระวัง และแล้วลูกก็จะสามารถกลายเป็นผู้ที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์

คติพจน์: ลูกอาจทำงานรับใช้ แต่อย่าได้มีค่าใช้จ่ายที่สูญเสียไปโดยไร้ประโยชน์

*** โอม ชานติ ***